

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 525

PHÀM PHU MÊ HOẶC ĐIÊN ĐẢO NƠI NƠI ĐỀU BỊ CHƯỚNG NGẠI

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con đã ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba ngày 18/05/2021.

*****

Phàm phu mê hoặc điên đảo cho nên luôn gặp chướng ngại. Mê hoặc điên đảo là những sự chấp trước đến từ bản thân mình, do tập khí phiền não sai khiến. Phàm phu lúc nào cũng khởi lên tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, tham sân si mạn, năm dục sáu trần. Từ 16 tập khí này chia nhỏ ra thành rất nhiều tập khí xấu khác, nói chung đều xuất phát từ lòng tham và tâm tự tư tự lợi.

Người xưa dạy: **“Hành hữu bất đắc, phản cầu chư kỳ”**. Gặp việc gì không thông thì chúng ta phải kiểm soát, kiểm điểm lại chính mình. Chính mình phải phản tỉnh tập khí phiền não của bản thân, không cầu người, không cầu Phật Bồ Tát.

Nếu chúng ta vì người mà lo nghĩ, xả mình vì người thì nhất định không có chướng ngại. Nếu còn cái “ta” thì còn có chướng ngại, ta thấy, ta biết, cái của ta, có ta thì phải làm phải tốt... Có người than vãn: *“Con khổ quá! Gia đình sắp tan vỡ!”*. Tất cả là do trong quá khứ, họ chỉ lo vun vén cho cái ta của mình, không lo cho người khác cho nên mới khổ như vậy.

Lục Tổ Huệ Năng đã dạy: **“Người chân thật tu hành không thấy lỗi thế gian”**. “Không thấy” là không để lỗi người ở trong tâm mình chứ không phải là ngây dại không biết gì.

Con người ta tham tham đến mức khủng khiếp, cùng hung cực tham. Họ có thể làm ra những việc không thể ngờ được. Tâm của họ tham, cứ nghĩ rằng đến sông bạc kiếm được tiền của người khác nhưng lại bị người khác lừa hết tiền. Con người chúng ta phải học, phải tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát, tiếp nhận giáo huấn Thánh Hiền để luôn luôn có một sự hạn chế, chừng mực, không tùy tiện. Nhiều người không thể kiểm soát bản thân, để tập khí phiền não lôi kéo, rồi lại ăn năn sám hối.

Người xưa dạy: **“Khắc kỷ tác Thánh”**. “Khắc” là khắc chế, “kỷ” là bản thân mình. Mình khắc chế được chính mình thì làm được Thánh Hiền. Chúng ta không khắc chế được bản thân thì làm một phàm phu tội ác. Người xưa nói: **“Chiến thắng được ba quân cũng không bằng chiến thắng được chính mình”**.

Hòa thượng nói: **“Hiện nay khi nhắc đến bố thí tài, mọi người thường nghĩ ngay đến tiền của, vật ngoài thân chứ không nghĩ đến nội tài. Vì người phục vụ không cầu báo đáp là nội tài bố thí. Bố thí nội tài hơn ngoại tài. Đa phần người ta thích bố thí ngoại tài. Phước báu của nội tài lớn hơn ngoại tài”**.

Tài gồm nội tài và ngoại tài:

- ✓ **Ngoại tài** là tiền của vật chất.
- ✓ **Nội tài** là sức khỏe, năng lực, thời gian, trí tuệ, công sức. Người tu học Phật biết tu bố thí thì dùng năng lực, trí tuệ, thời gian để bố thí nội tài. Nhiều người nói họ rất nghèo, không thể bố thí. Họ không biết rằng nội tài của chúng ta là vô tận. Người xưa có câu thành ngữ: **“Mãn lý thâm nhàn”**. Chúng ta dù ở trong khoảng thời gian bận rộn nhất, vẫn có thể dành ra thời gian để vì người lo nghĩ, vì người làm việc tốt, cũng chính là vì mình mà tích công bồi đức. Điều quan trọng là chúng ta phải mở được cái tâm của mình thì nơi nơi đều có việc để chúng ta vì người phục vụ, vì người hi sinh phụng hiến, vì chính mình mà tích công bồi đức. Nếu không mở được tâm lượng thì không làm được.

Hòa thượng nói: **“Bạn xem, Thích Ca Mâu Ni Phật ngày ngày dạy học. Trong từng câu, từng chữ của Ngài đều là bố thí pháp. Nhất cử nhất động Phật đều làm ra tám gương để giúp chúng sanh giác ngộ. Đây là nội tài bố thí. Phật khuyên chúng sanh đoạn ác tu thiện, phá mê khai ngộ, tường tận thông suốt mọi việc. Đây là vô úy bố thí, bố thí sự an lành. Trong mọi việc làm của Phật ngày ngày đều có đầy đủ 3 loại bố thí tài, bố thí pháp, bố thí vô úy”**.

Nếu chúng ta khéo tu thì ngày ngày chúng ta cũng có thể tu tài thí, pháp thí, vô úy thí. Hôm qua Thầy hái lá bồ công anh, cho vào một túi to mang đi tặng cho người khác. Thầy lao lực trồng cây, đây là nội tài bố thí. Thầy giải thích lợi ích chữa bệnh của lá bồ công anh, khiến người khác hoan hỉ, vui vẻ, tâm an ổn.

Đời sống của chúng ta có thể làm ra biểu pháp, ngày ngày tu 3 pháp bố thí, ngày ngày vun bồi phước báu, vun bồi công đức. Người học Phật, người học đạo Thánh Hiền phải làm ra những tám gương để mọi người hoan hỉ, tiếp nhận và làm theo. Người xưa nói: **“Phước chí tâm linh”**. Người có phước báu thì trí mở tâm khai. Cuộc sống của chúng ta nơi nơi gặp khó khăn chướng ngại vì chúng ta không biết tu phước.

Hòa thượng nói: **“Phật đến thế gian này. Cả một đời của Ngài giáo hóa chúng sanh, vì chúng sanh phục vụ mà không hề nhận học phí, không hề mong muốn hoặc yêu cầu người khác phải cúng dường, phải cung phụng. Đó là Ngài đã làm ra tám gương tốt nhất cho chúng ta”**.

Có người từng nói: **“Tôi không phải Phật, không thể dạy học mà không lấy tiền”**. Đây là họ bào chữa cho tâm tham của mình. Họ dùng lời của Phật, đem giáo huấn của Phật để lừa gạt người.

Người quản lý “**Trung tâm bảo trợ trẻ em mồ côi**” nói với Thầy rằng: “*Chúng con giao hết cho Thầy tất cả người ở Trung tâm, coi Trung tâm này là của Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức*”. Thầy nói: “*Không cần thiết phải như vậy. Người học Phật chúng tôi đã phát nguyện “**chúng sanh vô biên thệ nguyện độ**”, không phân biệt chúng sanh giàu nghèo, thấp hèn, chỉ cần họ tiếp nhận, nghe theo thì chúng tôi đến. Nếu họ không tiếp nhận sự dạy bảo thì chúng tôi đi*”. Đây là chúng ta làm ra điển phạm cho thế gian. Trước đây, Trung tâm này là nơi mà họ đã lấy tiền của rất nhiều người. Chúng ta đến để hiệu đính. Chúng ta không cần lương, không cần tên tuổi, không cần quay phim chụp ảnh, nơi nào cần dọn dẹp thì chúng ta đến dọn dẹp. Có một ngôi nhà gần như bị bỏ hoang lâu ngày không có ai dọn dẹp. Thầy bảo mọi người xin phép người sống, xin phép người chết, xin phép Thần linh ở đó trước một ngày rồi vào dọn dẹp sạch sẽ.

Trước đây, ở chốn Thang Trì, các Thầy Cô trong Trung tâm Văn hóa Truyền thống chỉ dùng 3 tháng mà đã thay đổi được nếp sống của cả khu vực đó. Thầy Thái Lễ Húc và các Thầy Cô đã xả mình vì người, hi sinh phụng hiến. Các Thầy Cô sẵn sàng vào cộ nhà vệ sinh của người dân, dọn dẹp sạch sẽ ngăn nắp xong còn cảm ơn những người dân đã cho cơ hội làm việc đó.

Hòa thượng nói: “*Ngày ngày chúng ta đều có thể tu phước (tài thí), tu huệ (pháp thí), tu trường thọ (vô úy thí). Phàm phu không biết tu 3 loại bố thí này, không những không thể tích phước mà còn đoản mạng*”. Phàm phu bị chướng ngại từ những tập khí xấu ác của bản thân, tự tác tự thọ, tự làm tự chịu.

Đoản mạng từ đâu mà đến? Phật ở trong Kinh đã nói rõ với chúng ta:

- Không sát sinh thì quả báo khỏe mạnh sống lâu.
- Không trộm cắp thì quả báo được mọi người kính mến, tin cậy, cuộc sống yên ổn.
- Không tà dâm thì quả báo được thân tướng trang nghiêm. Người tà dâm không có chánh khí.
- Không vọng ngữ thì quả báo được mọi người tôn kính.
- Không uống rượu thì quả báo được đầu óc minh mẫn, không mê mờ điên đảo.

Nhiều người lạ gọi điện cho Thầy, ngay câu đầu tiên đã gọi Thầy là “*Thầy*”. Họ không hề biết Thầy, nhưng qua cách nói chuyện của Thầy, họ cảm nhận được âm điệu, ngôn từ của một người Thầy. Sự có mặt của mình tại nơi làm việc khiến cho mọi người một ấn tượng tốt, như vậy chúng ta đã làm ra một tấm gương tốt.

Chúng sanh nghiệp chướng nặng nề, làm ra những việc trái luân thường đạo lý, làm những chuyện động trời động đất. Chúng ta phải hết sức cẩn thận. Nhiều người gọi điện cho Thầy, chia sẻ những việc thâm cung bí sử, mong tìm cách giải quyết.

Những bài học mà Hòa thượng dạy chúng ta chỉ xoay quanh khởi tâm động niệm trong đời sống thường ngày của chúng ta, nhưng không thường. Tại “*Trung tâm Bảo trợ Trẻ em mồ côi*”, chúng ta cứ dạy các con phim hoạt hình “*Lễ Phép Thường Ngày*”. Đây là phim hoạt hình Thầy dịch cách đây hơn chục năm. Phim này có số lượng người

xem rất nhiều. Có nơi họ chụp hình, in ra sách, bán được rất nhiều tiền. Chúng ta tu nội tài bồ thí. Họ làm như vậy còn cho rằng mình thông minh. Đó là việc của họ.

Hòa thượng nói: **“Phật đến thế gian này. Cả một đời Ngài giáo hóa chúng sanh, vì chúng sanh phục vụ mà không hề nhận học phí, không hề mong muốn hoặc yêu cầu người khác phải cúng dường, phải cung phụng. Đó là Ngài đã làm ra tấm gương tốt nhất cho chúng ta”**. Phước của Phật vô cùng lớn. Khắp nơi trên thế giới có những ngôi chùa lớn, tượng Phật lớn. Đó là phước của Phật.

Hòa thượng nói: **“Bạn xem, Thích Ca Mâu Ni Phật ngày ngày dạy học. Trong từng câu, từng chữ của Ngài đều là bồ thí pháp. Nhất cử nhất động Phật làm ra tấm gương để giúp chúng sanh giác ngộ là nội tài bồ thí. Phật khuyên chúng sanh đoạn ác tu thiện, phá mê khai ngộ, tường tận thông suốt mọi việc. Đây là vô úy bồ thí, bồ thí sự an lành. Trong mọi việc làm của Phật ngày ngày đều có đầy đủ 3 loại bồ thí tài, bồ thí pháp, bồ thí vô úy”**.

Mỗi phàm phu chúng ta ngày ngày cũng có thể tu 3 loại bồ thí này, đặc biệt là các Cô giáo dạy các con.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!